

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. De gældende bestemmelser om godkendelse af ansøgninger vedrørende bygning og drift af nukleare anlæg (atomanlæg) indeholdes i den del af lov nr. 170 af 16. maj 1962 om nukleare anlæg — d.v.s. kapitel II — som er blevet tilbage efter vedtagelsen af lov nr. 332 af 12. juni 1974 om erstatning for atomskader; hertil kommer enkelte bestemmelser (§§ 3-6) i bekendtgørelse nr. 278 af 27. juni 1963 om beskyttelsesforanstaltninger mod uheld i nukleare anlæg. Teksten til kapitel II i lov af 1962 og til bekendtgørelse af 1963 §§ 3-6 er optaget som henholdsvis bilag 1 og 2.

Forslag til revideret lov om nukleare anlæg blev fremsat af justitsministeriet d. 17. januar 1974. Forslaget sigtede i første række på en ajourføring af lovens erstatningsbestemmelser for at muliggøre dansk ratifikation af internationale erstatningskonventioner. Ved 2. behandling af forslaget i folketinget 26. marts 1974 besluttedes det efter indstilling fra retsudvalget at dele behandlingen af lovforslaget i 2 dele, således at retsudvalget fortsatte behandlingen af forslaget om erstatning for atomskader, medens forslaget om godkendelse af atomanlæg henvistes til forskningsudvalget.

Medens erstatningsbestemmelserne blev vedtaget af folketinget i den ovenfor nævnte lov af 12. juni 1974, blev forskningsudvalgets behandling af godkendelseslovgivningen sat i bero, idet regeringen gav udtryk for, at gennemførelse af en ny lovgivning specielt om nukleare sikkerhedsforhold burde ske som led i samlede energipolitiske overvejelser og derfor burde afvente fremsættelsen af et bebudet forslag til lov om elforsyning. Forskningsudvalget afgav den 6. juni 1974 betænkning over forslag til lov om godkendelse af atomanlæg, i hvilken udvalget tog regeringens ønske om at fremlægge en samlet lovgivning for elforsyningen til efterretning og derfor ikke færdigbehandlede det foreliggende forslag til lov om godkendelse af a-værker. I sin beretning anfører udvalget især, at miljøministeren i samråd på regeringens vegne har erklæret, at der ikke bliver givet tilladelse (i henhold til 1962-loven) til opførelse af kernekraftværker, inden en ny lov herom er vedtaget.

2. Det hidtil behandlede tekstforslag har hovedsagelig bestået i en redaktionel revision af de såkaldte godkendelses- eller concessionsbestemmelser (kapitel II) i 1962-loven om atomanlæg, hvortil det især ville være hensigtsmæssigt, som da også senere sket, at føje de bestemmelser vedrørende god-

kendelsesproceduren, som findes i den ovenfor nævnte bekendtgørelse af 1963.

Det lovforslag, der hermed fremlægges for folketinget, har imidlertid en mere omfattende karakter. Idet især henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, skal her især fremhæves, at lovforslaget bygger på det synspunkt, at beslutning om opførelse af atomkraftværker her i landet kræver *folketingets tilslutning*, et synspunkt, som der var bred enighed om under energidebatten i folketinget den 18. april 1974. Som følge heraf er det (§ 3, stk. 1) fastsat, at tilladelse til at anvende et bestemt geografisk område med henblik på opførelse af et nukleart reaktoranlæg (eksempelvis et atomkraftanlæg) kun kan gives, såfremt folketinget for hvert anlægs vedkommende giver sin tilslutning hertil ved en egentlig folketingsbeslutning.

Da der ved lokaliseringen af et anlæg udover de nukleare sikkerhedsspørgsmål er væsentlige planlægningsmæssige, naturfredningsmæssige og miljømæssige hensyn at varetage, forudsættes det i lovforslaget (§ 10) at undervisningsministeren efter samråd med miljøministeren i sin indstilling til folketinget medtager oplysninger herom.

Folketingsbeslutningen vil også danne grundlag for den videre behandling af sagen, der finder sted inden for både undervisningsministerens og miljøministerens ressort; særlig for miljøministerens vedkommende henvises til § 10 og bemærkningerne dertil.

På tidspunktet for ansøgningens behandling i folketinget vil der, for så vidt angår de nukleare sikkerhedsspørgsmål, der naturligvis må indgå med stor vægt i folketingets overvejelser, foreligge så mange og detaljerede forhold oplyst fra ansøgerens side og vurderet af de nukleare sikkerhedsmyndigheder, d.v.s. atomenergi-kommissionen og sundhedsstyrelsen, at folketinget vil kunne få fuldt indseende med, at de nødvendige forudsætninger er til stede, for at anlægget kan opføres og drives på den pågældende plads med fornøden sikkerhed.

Foruden tilsynsmyndighedernes — atomenergi-kommissionen og sundhedsstyrelsen — samt undervisningsministerens indstillinger vil der således for folketinget foreligge oplysninger om følgende forhold:

— for det første, at den ønskede plads rent faktisk kan benyttes til det eller de ansøgte, nukleare reaktoranlæg, når især henses til, at der skal være tilstrækkelig plads til bygninger og andre faciliteter, at jordbunden skal være bæredygtig, at der skal være tilstrækkelig adgang til kølevand og brugsvand,